

INHOUDSOPGAVE

<i>Voorwoord</i>	<i>Pag. 2</i>
<i>Onderwijs</i>	<i>Pag. 3</i>
<i>Bullshit banen</i>	<i>Pag. 6</i>
<i>Het debat</i>	<i>Pag. 10</i>
<i>Islamisering</i>	<i>Pag. 14</i>
<i>LhbtQ</i>	<i>Pag. 19</i>
<i>Ontwikkelingshulp en immigratie</i>	<i>Pag. 20</i>
<i>Polarisatie en omgangsvormen</i>	<i>Pag. 23</i>
<i>Politiek</i>	<i>Pag. 24</i>
<i>Slotwoord</i>	<i>pag. 30</i>

VOORWOORD

Mensen leven graag in verbinding. Met andere mensen, met hun werk, met hun gedachten, met hun geloof of met iets anders dat belangrijk voor ze is. En dat is mooi, want daar waar verbinding is, is het meestal vreedzaam en rustig. Maar helaas, we leven in een tijdperk waarin vele verbindingen zijn verbroken en in heel veel van die gevallen kun je je afvragen of herstel van die verbinding nog wel mogelijk is. Okay, ik zal het maar eerlijk zeggen, ik maak mij ernstig zorgen. Overigens ga ik een welgemeende poging doen om de hoofdstukken in dit boekje positief af te sluiten met wat mogelijke oplossingen voor herstel van sommige verbindingen, dat dan weer wel. Maar eerst het zuur, het zoet volgt zoals gewoonlijk dan daarna.

Bij 'verbinding verbroken' denk je in eerste instantie waarschijnlijk aan een verbroken telefoonverbinding, maar ik doel hier op heel andere verbroken verbindingen. Om dat te illustreren nodig ik je uit om met mij langs een aantal van die verbroken verbindingen te lopen. Vrolijk ga je daar niet van worden en sommige lezers zullen zich, als door een wesp gestoken, aangesproken voelen, maar dat moet dan maar. Je kunt geen omelet maken zonder eieren te breken en het is wat mij betreft de hoogste tijd dat we hier en daar en beetje wakker worden en daarmee bedoel ik zeker niet wakker in de zin van 'woke' want dat is ook zoiets. Schreeuwend en krijsend afgedwongen erkenning is niet duurzaam, al lezende zul je wellicht gaan begrijpen waarom ik dit schrijf.

En voordat je verder leest adviseer ik je om eerst het slotwoord te lezen, je begrijpt daarna wel waarom. Of juist niet en dan zijn mijn vermoedens over zure, onverdraagzame, veelal linkse denkers en zeker ook extreem religieuzen weer bevestigd, want daar gaat het voornamelijk over in dit boekje. Helaas, zeg ik er in dat geval dan bij.

Goed, laten we de koe bij de hoorns vatten en een aantal verbroken verbindingen bespreken.

ONDERWIJS

Laat ik eens beginnen bij het onderwijs.

Was vroeger alles beter? Nou, in dit geval denk ik van wel. Wellicht niet alles, maar heel veel wel. Het onderwijs, van hoog tot laag -oeps, excuus, ik bedoel van praktisch tot theoretisch onderwijs- verkeert in heel zwaar weer. Ik ben van 1960 en ik herinner mij nog maar al te goed het plankje met 'aap, noot, mies' de tafels van tien en de inmiddels ook in de vergetelheid geraakte staartdeling. De juffen en meesters, oeps, weer een excuus, mag ik die zo nog wel noemen? Had ik hier ook een genderneutrale benaming moeten gebruiken voor degenen die zich niet als juf of meester identificeren maar als iets daar tussenin? Goed, ik ga verder, de juffen en meesters -als witte, hoogopgeleide ouwe zak blijf ik ze toch maar zo noemen- waren streng, maar in de meeste gevallen ook gewoon lief. En de ouders hadden vertrouwen in hun kennis en kunde.

Moet je nu eens kijken; als de over het paard getilde prinsjes en prinsesjes niet goed scoren of een onwelgevallig schooladvies krijgen dan komen de ouders krijsend verhaal halen op de school. Dat ze onderweg vergeten zijn om hun kroost een beetje behoorlijk op te voeden, manieren bij te brengen en te leren dat het leven je niet altijd op een presenteerblaadje aanreikt wat je wenst is moeten we ze echt kwalijk nemen, maar kennelijk durft niemand dat meer. Je wilt niet weten hoeveel ouders verwachten of zelfs eisen dat de school kinderen dingen bijbrengt waarvoor zij zelf te lui of te laks zijn. En dan maar schreeuwen tegen de juf of meester. Heus, de meeste ouders weten hoe het moet en hoort, maar het aantal ouders dat uitsluitend nog denkt in rechten en al helemaal niet meer in plichten neemt zorgwekkende vormen aan.

En helaas, je kunt het ze bijna niet eens kwalijk nemen, slachtoffer als zij zijn van een maatschappij waarin zo'n beetje alles moet kunnen en vrijwel niets meer hoeft. Jezelf mogen zijn heet dat geloof ik. Nou, neem van mij aan, dat 'jezelf' mogen zijn en dat dan ook fanatiek naar de wereld uitdragen levert in het algemeen weinig verheffends op. De meeste types die krijsend het recht opeisen om zichzelf te mogen zijn wat mij betreft het best te kwalificeren als strontvervelend en mateloos irritant en die types vind je tegenwoordig bijna overal. Maar ja, dat vind ik en nu zijn er al weer heel veel meer mensen boos dan een paar zinnen geleden.

Maar goed, terug naar dat onderwijs. Er staan inmiddels leerkrachten voor de klas die zelf niet meer in staat zijn tot foutloos rekenen of

schrijven. Overduidelijk ook het slachtoffer van die alles vernietigende vernieuwingsdrang door allerlei zelfbenoemde onderwijsdeskundigen die denken het beter te weten. Gedreven door veelal linkse idealen -of gewoon ordinair door geld uit de subsidieruif, of nog erger, door beide, sloopten zij zo'n beetje alles wat nog enigszins leek op degelijkheid, gezag en discipline. Ja ja, ik hoor je denken, wat is er mis met links? Nou, heel veel, vooral als we het hebben over fanatieke, geschiedenis vervalsende en verzuurde wereldverbeteraars. Ben ik dan rechts? Nee, ik ben niet rechts of links, ik ben van de afdeling 'common sense' om het maar eens in mooi Nederlands te zeggen. Ach ja, dat is ook zoets, hele volksstammen vinden het interessant om zoveel mogelijk Engels door onze wonderschone Nederlandse taal te weven. Het is maar net waar je waarde aan hecht.

Maar goed, ik dwaal af. Heb jij enig idee hoeveel jongeren de schoolbanken verlaten zonder diploma's? Enig idee hoeveel jongeren nauwelijks meer een krantenartikel kunnen lezen, laat staan een heel boek? Enig idee hoeveel jongeren nauwelijks meer behoorlijk kunnen rekenen en van geschiedenis al helemaal niets meer weten? Ja, ze worden volgestopt met vaak volkomen uit verband gerukte verhalen over slavernij. Het eerste wat ze door de strot krijgen geduwd is dat ze het woord 'slaaf' niet meer mogen gebruiken. Nee, je moet nu spreken van 'een tot slaaf gemaakte', het nieuwe taalspeeltje van linkse geschiedvervalsers. Maar wat is dan een 'tot slaaf gemaakte? Dat is toch een slaaf, ja toch? En dat er in Arabische landen destijds ook heel veel werd verdiend aan slaven en slavenhandel wordt politiek correct verzwegen, want alleen de westerse witte mens is slecht toch? Wat een trieste, maar vooral ook kwalijke linkse interpretatie van de werkelijkheid. En waarom? Ik begrijp het niet. Vanwaar die behoefte om de geschiedenis te verkleuren naar de eigen waarheid. Waarom toch? Voor mij staat dat gelijk aan liegen en het verspreiden van desinformatie, maar ja, zolang zelfs het Rijksmuseum er enthousiast aan meedoet zal het wel goed zijn. Nou ja, het zal wel aan mij liggen.

Terug naar de ouders, want zolang er steeds meer ouders zijn die te beroerd en te lui zijn om hun kinderen nog voor te lezen, die hoe dan ook het lezen niet stimuleren -omdat ze dat zelf vroeger ook zo vervelend vonden en nu oh zo blij zijn dat ze dat niet meer hoeven dus waarom hun kroost dan wel, zolang er ouders zijn die hun kinderen liever laten opvoeden door een beeldscherm dan door henzelf, zolang er ouders zijn die nauwelijks meer weten waar hun kroost 's avonds uithangt, zolang er